

מת:

עין משפט
נר מצות

קָמַד א מַיּי פֿיי מַהֲלִי
מַחֲדֵה הַלֵּס א וַיִּשָּׂן
בַּהֲנֻת וּבְמַחֲד מַחֲנֵה קָמַד
עָשִׂין מִן טוֹשִׁיעַ חֲמֵס עַד
רֶה טַעֲמִין א (וּבְרַד חֲלָסָם עַד
עָשִׂין ד' קָמַד:
קָמַד ב ג מַיּי פֿיי מַהֲלִי
חֲלָסָה הַלֵּס א וַיִּשָּׂן
בַּהֲנֻת וּבְמַחֲד מַחֲנֵה קָמַד
עָשִׂין מִן טוֹשִׁיעַ חֲמֵס עַד
מִן טַעֲמִין א:
קָמַד ד מַיּי פֿיי מַהֲלִי
מַחֲדֵה הַלֵּס א וַיִּשָּׂן
עָשִׂין מִן טוֹשִׁיעַ חֲמֵס עַד
רֶה טַעֲמִין ט:

דבינו גרשום

[illegible]

(א) ע"י נפישותם כולן נד"ה
חיות.

חזקת הבתים פרק שלישי בבא בתרא

והיבא דבעל מודעא בשעת זבין מהי ביטול דהוב אוסיא גמר ומבעל דהמריץ ב' האומר משקלי (וערין דף כא:) ובקונ' הדיא לעיל ואפלו אמר בשעת מודעא כל מה שאבעל לא יהא ביטול אינו מבעל דה"מ לבקוץ שאבעל כל מה שאמר קודם לכן יהא מבעל דהוב אוסי' גמר ומבעל אבל במתנה אי דיעין באוסיא לא מהי ביטול ולא גמר ומבעל ומיהו אי לא דיעין באוסיא ומבעל מודעא מדמעו גרוא שבעלו ביטול ולכן מחזיק בבעל מודעא:

אבל שדה זו 5א. וסא לאמרי
מהרדעי לעיל (97 מ.) כל

מודעה דלל' חכב כה (וי) חלל' דיענא
ביה כחוסקן פלגוי' לאו מודעה היו
אלל' משכחת חליצת' דרנא לעיל אלל'
וי' הווא מעשה פדריסא' דנכנסת
שדה לא מהינא מודעה וצדק' זו לא
נצרך מודעה אלל' דלדעו' אונקיס'
והנה בשדה זו לא אפרגין אלא
דלא ארצ' וזו. לפי הפסרים דגרסי
אלל' ארצ' לוי' חשמוע' דנשי' למיזר דנבי
מארי' ערים משמית' מנה לו היו זכרי
אשר' צדק' זו וכי קאלר רנא דלל' היו
זכרי' הינו כי אמרו צפנינו הודע
זו שלל' ראו נמינא המעות וא"כ חשמוע
דנכנסת דלל' חסיל' כי מארי צפנינו
הודע שלל' ראו נמינא המעות זו וזי
וואין נראה דנכדוהל' לא שייך לחלק
שיין שדה סתם לשדה זו דמחרייו
שיין למיזר אי לאו דלדוי' לוי' הווא
ממטי לוי' ולמארי' חשמוע' ע"כ נראה

גדרקין ולא חרץ' וזי ולא גרסקין ליה וכן פירש בקומטוס:
תנינא דקדיש בבכפא. הכא לא קאמר כל דמקדש אדעמא דרבנן
מקדש וכן פכרן ביה שמיא ויבמות ק.י. וספ דיה לפרק) גבי עובדא
דנרס דקדשה צביה קטנא וגדלנא ואחא איניס אחרינא וחספסא וחספא
דקדמא בריס חמוטנא ק.י. וספ דיה איניס) ובהשולנא וישינא לג. וספ)
מסוס דהכא וצפ' בית שמיא' לא קדש אדעמא דרבנן כדקאמר הוא
עשה שלא כהוגן אחרין לומר דפכר הכא דיש כח דין חכמים לעקור
דבר מן התורה וכו' דאפקעינהו רבנן לקדושת מדינה ואע"י אלל
קדש אדעמא ויבי פירושא צשלמא דקדיש בבכפא מתו רבנן להפקיר
הכסף ולתת במתנה לאשה אלל דקדיש צביהא אע"י דיש כח ביד חכמים
לעקור דבר מן התורה היינו היכל לליכא עבירה כגון ויבמות (ספ.)
ההוא גריזיה דהדר לטובללא צלל צביה וכו' עישור חכמים צביחו ביאת
עבירה ושמען אין ודלי דשווייה צביחו ביאת וזת ובהיהל דמבמות
(וספ) ובהשולנא (וספ) לכאורה עלינא אהך דשמעמין דאלטריך למימר
שטממא דאדעמא דרבנן מקדש משמע דלי לאו דאדעמא דרבנן
מקדש לא היה כח בידם להפקיע הקדושות ומיחו נגדא דלא עלינא
דאלטריך טעמא דאדעמא דרבנן מקדש משום דהתם כיון דקדושת
ונעשו כהוגן לא היה כח לחכמים להפקיעהו אי לאו משום דאדעמא
דרבנן מקדש: **קדיש** בביאה מאי איבא דהוי? מימה לרצביא
דקדיש צביהא בלא הפקעה לא להו דאדעמא דרבנן ויביא דכנגד
גופא שקי' לו אינו נטמן לא כלום ודוחק לומר לפי שיש לה האמת
ביאה ועוד דאם כן הא דלמר דאמימר תליוה וקדיש קדושי קדושי
לא הו' אלל דקדיש כנסך או צביהא צלל כשטר לא דהוי כמו
תליוהו ויביא וי"ל דכנגד גופא שקי' לו מחייב לה שאר כסות ועויה
אכסוי' דפר' תלמי גבי גט עלה צביה וציוי מיהו שחבעל נפטר משאר
קסות ועויה ויביא גבי צלל שהיה נותנס בצולן לא היה מנרשיה:
אמר רב הונא מאן דחתים אמורינא שפיר חתים. הא דרב הונא
פליגא דלרביא דלמר (עליו מ.) דללא כתבינן מודעא אוריני:
אמר רב נחמן קריס שמעורא אמנה ורבינו אר' נאמנץ. על כרחך
בזיל כתב עד סוף ויאלא משמורא חזר איירי דלי ויאלא מתקוס חזר

פשוטו דלכך פירך ב"פ שזי נחמדות (דף י"ט. ושם: ד"ה חזק) גבי השואמר שטר אמנה הוא זה איז נחמן דקדאמר מאלן און דקדאמר עדים איז כבוד דין ויאלא ממקום אחר פשוטו ועד דמר בר רב אשי דקדאמר יאמנה איז דכדרי אלן נחמן משום דלא יתן ליכסב ואזי יא כבוד דין ויאלא מידקס אלן אפי' יתן ליכסב ואזי נחמן וקסא דלמאלי לא חיימינן

בשדה פסס. שהכריחוהו למכור אחת משדותיו והוא בירר מעצמו ומכר את זאת וכיון דמדעתו בירר רעה שבהן בירר (א) שזינו חושש בזה כל קך וגמר ומקני: **בשדה וו.** הכריחוהו למכור שדה וזו ואחזה ממכר: **דלא ארזי וזוי.** לא מנה העינים הלא דעתו דעל דכרו מוקב: ואפי' בשדה זו ולא ארזי וזוי לא אמרן

[illegible]

למה: ¹⁰מר בר רב אשי אמר: מנכר
מודיעה דהוו זבין? וזבין גבי אשה עשן
רבנן ללא ליהוין קידושין דהוא עשן
שלם כהוון שזכרחה לסיפק נעשה
עמו שלא כהוון שלם כדון דלש"ג דמן
המורה ליהוין קידושין רבנן עקרינהו
הספקירו ואתון ועשו מעשה ממנה
ובמקום (אחר) מפרש דכל דמקדש
אלעמא דרבנן מקדש דת משה
ישאל ורבנן אמור זל ליהוין קידושין
ימלאו שלם אה קדש אה שרי דעת
חכמים מלה זל אינם מפליג בחיבורו

[illegible][illegible]

וגו לפסול השטר ב'פ' שני דכחובות (שם) דקאמר כי אמו לקמן לריגא
 ו' דלי דע אצמ' מווייף הוא ו"כ ש' עילא לאורישי שטרא דהכי
 שטמא בחדמא ואמא לרי"ג הויזל ואמר השטר נכחז ונמא
 נמי לחזרין ומגידין הויזל ואמר שחתמא על השטר כדין
 ים דע ומדרבנן הוא דאזכריוהו קיום דוקא כי טעין מווייף
 אב

מסורת הש"ס

(א) כתובות ג, יבמות ז: קק.
 נטען לג, עב, ז) ולעיל מז:
 וש"נ, ג) כתובות יט,
 ד) יבמות ז: יעדו, ה) רש"ז.

הגהות הב"ח

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones